

Prøve af sønderjysk lydskrift.

Når man vil skrive på sønderjysk eller på noget andet dansk folkemål, må man først og fremmest passe på at skrive nøje som ordene siges. Man må altså ikke sætte bogstaver til, som ikke høres; og man må ikke blande de forskellige tegn sammen, altså: hvis et ord efter udtalen kan skrives med æ, må det ikke skrives med e, og hvis et ord efter udtalen kan skrives med å, må det ikke skrives med o (*æ tåw'*, jeg tog). — Her gøres forskel på v og w (*æ kryv'er**) og æ *flywver*); n og l (skråtliggende, bruges for de lyde, der svarer til skriftsprogets nd og ld**). Når en selvlyd (vokal) trækkes lang, sættes en lille streg efter den. Når en medlyd (konsonant) trækkes lang, skriver man den dobbelt, som man er vant til i skriftsproget. Når en lyd udtales med et kort stød, skrives der en lille tøddele eller komma foroven ved den.

De, der vil have nærmere vejledning, henvises en nylig udkommet lille bog: *Dansk lydskrift af Dines Andersen og Chr. Blinkenberg. Gyldendalske boghandel, København 1888* (pris: 75 øre). — Opskrifter på sønderjysk mål findes især i S. Grundtvig, *Gamle danske Minder, III* (1861), hvoraf efterfølgende prøve er taget, og i J. Madsen, *Folkeminder fra Hanved Sogn*.

*) Længer sydpå siger de *æ kryfer*; for de har slet ikke det simple v inde i ordene.

**) Når man skriver, er det ikke så nemt at bruge det skrå n og l; man må hellere skrive almindelig n og l med en spids hage ovenover.

Æ ka-l æ i djer ta-l,
 som æn griv'er' et fåw'l i æ ha-l,
 å æ kvinn ær i djær tro',
 som æn trin' å en stennbro'.

Pæ'r han fløj op ar æ væ'r
 å stå-l en pølls fra Vorhær,
 mæn innen Vorhær han kãm mæ æ knyw',
 så haj Pæ'r æ pølls i æ lyw'.

æ præst å æ de'n di flå-i et få'r,
 æ ronnevær støj å skrænnt,
 så blöw æ præst gal' i hans kråp;
 va mon dæn ronnevær tænnt?

Tak skal do ha, å gåt skal do få, mæn do skal sjæl'
 vær u'r om' et. — Æ ær kårt a æ hukom'els, lisom æ
 sne-kers møs, di löf i æ li-mpåt', di glæmt å löf a' en-
 — Væn de se'r gråt, så vær et gåt.

(Fra Nørre-Ravnstrup herred, Haderslev amt.)

I værren gæ'r et unnele tel
 å vær uliggele skywt:
 somm får jæn', å somm får tåw',
 å somm vær aller gywt.

Æ si-er int, so-i æ man', law han haj so'i ålt va han
 vest. — De ær åll mi-n, di kö-n, so-i æ raw'n om sin
 onger. — Dæn' ti', dær æ gaw'en mæ go'i, kommer aller
 u'n igjæn.

(Fra egnen mellem Ribe og Tønder.)